

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 94) findes i tidenden sp. 5456, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1301).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Stetter: Den fornyede udvalgsbehandling viste sig som ventet at være forgæves. Der var intet grundlag for en ny forhandling. Socialdemokratiet og socialistisk folkeparti må tilsyneladende alene tage ansvaret for, at der i en 4 års periode overføres ca. 1.200 mill. kr. fra virksomhederne til statskassen. Jeg gør opmærksom på, at det er finansministeriets skøn.

Ingen må tro, at disse mange penge findes på de private arbejdspladsers konti i banker eller sparekasser. De står i de private arbejdspladsers varelagre, råvarelagre, maskiner, inventar, bygninger, salgsorganisationer osv. osv., alt sammen faciliteter, som er nødvendige for, at den privat ansatte funktionær og arbejder kan få en passende løn for sit ofte hårde arbejde.

Den konservative folketingsgruppe kan ikke tage ansvaret for denne lovgivning og vil stemme imod.

Tilbage står finansministerens bemærkning ved anden behandling om, at der efter hans opfattelse snydes og snydes groft ved brug af disse regler. Det må dreje sig om de skatteydere og aktieselskaber, som anvender denne lovgivning, og de pågældende kan ikke være tjent med en sådan hensynsløs beskyldning.

Den konservative folketingsgruppe ønsker og forventer, at der sættes ind over for enhver form for skattesnyderi, hvad enten der er tale om almindeligt eller groft snyderi. Finansministeren ved, at han ikke alene har vor gruppe bag sig, men at han har hele tinget bag sig, når det gælder om at komme skatteundragelser til livs. Men når nu ministeren mener og siger her fra folketingets talerstol, at der snydes og snydes groft ved brug af disse regler, hvorfor har ministeren så undladt at foretage sig noget som helst?

Jeg vil stille det direkte spørgsmål: hvor-

for har ministeren ikke påbudt, at der foretages kontrol, eventuelt stikprøvekontrol, blandt de skatteydere og selskaber, som bruger disse regler?

Jens Peter Jensen: Under anden behandling gjorde den højtærede finansminister nogle bemærkninger, som jeg måtte forstå sådan, at der var en mulighed for at forlænge afviklingsperioden til 5 år samt gennemføre lovforslaget om maskinafskrivninger m. v.

Senere i forhandlingen sagde finansministeren, at hans udtalelser ikke skulle forstås på denne måde, idet der ikke er mulighed for nu at gennemføre forslaget om forbedrede maskinafskrivninger. Jeg sagde derpå, at jeg her ved tredje behandling ville beklage, hvis fortrykket bekræftede, at jeg havde opfattet ministeren forkert.

Jeg ser mig ikke i stand til i dag at komme med en sådan beklagelse. Dels foreligger fortrykket ikke, dels har jeg støttet mig til mine notater fra forhandlingen. Herefter står det sådan for mig, at den højtærede finansminister sagde, at det var en meget interessant udtalelse, jeg havde fremsat. Betyder den, sagde ministeren ifølge mine notater, at hvis vi ændrer til en 5 års periode, vil man gå ind for afvikling af denne ordning? Ministeren henviste derpå til mindretalsudtalelsen i betænkningen, der siger, at når ministeren har udskudt den påtænkte forbedring af afskrivningsreglerne, er forudsætningen for at medvirke til nærværende lovforslag bristet for de tre partier. Vil det sige, sagde den højtærede finansminister ifølge mine notater, at hvis man nu havde gennemført forbedringerne for maskinafskrivningerne, ville man godt være med til at gennemføre dette her? Det var dog ret interessant at få dette punkt klarlagt.

Jeg måtte ligesom det ærede medlem hr. Bernhard Baunsgaard opfatte finansministerens udtalelser som en udstrakt hånd, hvorfor jeg foreslog fornyet udvalgsbehandling. For god ordens skyld — det kan der være grund til at fremhæve også i forlængelse af denne debat i betragtning af, hvad der blev sagt fra den højtærede ministers side under anden behandling — skal jeg tilføje, at det står lige så klart, at den højtærede finansminister senere under forhandlingen erklærede, at der ikke var mere at tale om.